

Imorgons löften

Jag tror ofta att jag kan ha kontroll över mina dagar.
När jag tror mig veta att jag kommer att somna in om nätterna,
så kastar jag en sidoblick på morgondagen och föreställer mig
att;
Då händer det. Sen händer det. Och det och det.

Och jag förväntar mig – blåögt – att jag arrangerat *imorgon* så
att inga
obehagliga överraskningar inträffar, inga konflikter, inga
genanta
"du, det är en sak jag måste säga men du får lova att... bla
bla"-samtal.
Kort sagt, med en gammal fras; Inte en massa "blamage".

Jag föreställer mig också att morgondagen skall leva upp till
det slitna "lagom".
Jag kommer att balansera upp det, så jag håller mig inom
"måttans" gränser.

Tja, allt det där är ju vackert tänkt... Men å andra sidan;
Fenomenet "behagliga överraskningar" inträffar oftare än man
riktigt minns.
Och ibland vete fan om jag själv riktigt vet...
Om jag vill ha frihet eller struktur.
Kontroll eller flow.

För ibland blir "imorgon" någonting mycket bättre än man satt
som lägsta-ribba.
Det är då man vill tacka... nåt?

Men det enda jag ytterst hoppas på imorgon...
är att slippa vara rädd.

Pär Widmark